

De \$40 Biljoen Illusie: Hoe Amerika's Eindeloze Oorlogen het Rijk Bankroet Maakten en de Wereldvrede Bedreigen

Door Frank , 24 augustus 2026

De \$40 Biljoen Illusie: Hoe Amerika's Eindeloze Oorlogen het Rijk Bankroet Maakten en de Wereldvrede Bedreigen

Door Frank Dumon

De Verenigde Staten hebben onlangs een twijfelachtige en historische drempel overschreden: de nationale schuld is officieel de \$40 biljoen gepasseerd. Geen enkele andere natie in de moderne geschiedenis komt in de buurt van dit niveau van absolute financiële schuldenlast. Toch is het een fundamenteel misverstand om deze mijlpaal louter te zien als een kwestie van oncontroleerbaar financieel bankroet. Dit astronomische cijfer is geen boekhoudkundige fout of een tijdelijke conjuncturele neergang; het is een onheilspellend teken van een losgeslagen rijk dat wanhopig probeert zijn historische mislukkingen te redden door de tactiek van

de verschroeide aarde van eindeloze oorlog. De wereld wordt steeds meer gegijzeld door een pathologisch systeem dat niet langer verenigbaar is met de mensheid, duurzame ontwikkeling en wereldvrede.

Wellicht belangrijker dan het totale bedrag zelf is het versnellende, exponentiële tempo van de Amerikaanse schuldengroei. Sinds 2016 is de schuld verdubbeld, van \$20 biljoen naar meer dan \$40 biljoen in minder dan een decennium. In de komende tien jaar voorspellen gangbare economische projecties dat de Amerikaanse nationale schuld zal stijgen tot een verbijsterende \$64 biljoen. In het jaar 2000 bedroeg de Amerikaanse schuld een "bescheiden" \$6 biljoen. De afgelopen kwart eeuw heeft deze schuld zich meedogenloos opgestapeld, aangewakkerd door eindeloze oorlogen, roekeloze militaire uitgaven en enorme, regressieve belastingverlagingen voor de corporate elite. Onder het huidige politieke en economische beleid is dit schuldentraject vrijwel onomkeerbaar geworden.

De Anatomie van een Schuldenspiraal

Om de ernst van deze situatie te begrijpen, moet men de mechanismen van de schuldenspiraal onderzoeken. Het betalen van de rente op deze monsterlijke schuld kost nu ongeveer \$1 biljoen per jaar, wat het een van de grootste uitgavenposten in de gehele federale begroting maakt. Dit betekent dat de Verenigde Staten gevangen zitten in een zichzelf versterkende schuldenspiraal waar ze zich niet via conventionele middelen uit kunnen bevrijden. Het graaft een steeds diepere kuil, leent nieuw geld alleen om de rente op oud geld te betalen, wat een parasitaire lus creëert die nationale rijkdom opslokt.

Recente analyses van financiële instellingen onderstrepen de ernst van deze fiscale spanningen. Zoals opgemerkt door Jefferies in een recent marktrapport, wordt de Amerikaanse fiscale verslechtering steeds meer een belangrijk risico voor de wereldmarkten, waarbij hogere rentes op staatsobligaties mogelijk druk uitoefenen op aandelen en de beleidsflexibiliteit van de Federal Reserve beperken. Het Amerikaanse begrotingstekort blijft groeien, wat een omgeving creëert waarin de langetermijnkosten van lenen hardnekkig hoog blijven. De federale overheidsuitgaven zijn gestegen, met een tweecijferige procentuele stijging van de defensie-uitgaven, terwijl de belastinginkomsten tegelijkertijd zijn gedaald door structurele weggeefacties aan de rijken.

Als reactie op deze druk heeft het Amerikaanse ministerie van Financiën zijn toevlucht genomen tot onconventionele maatregelen, zoals het uitbreiden van de terugkoop van langlopende obligaties, in een poging de langetermijnrente te beteugelen en de risicodynamiek op de markt te verschuiven. Maar zoals financiële

analisten opmerken, is dit slechts "fiscaal QE" in vermomming—een kleinschalige operatie die niets doet om de netto federale schuld te verminderen. Het is een wanhopige poging om het sentiment van beleggers te sturen, vergelijkbaar met het herschikken van stoelen op de Titanic. Het verborgen signaal in deze terugkopen is niet kracht, maar kwetsbaarheid: Washington erkent dat als het lange einde van de rentecurve onbeheersbaar wordt, het moet ingrijpen. Dit ondermijnt het decennialange principe van "regelmaat en voorspelbaarheid" dat de geloofwaardigheid van het ministerie van Financiën ondersteunde, en vervangt het door onzekerheid en de impliciete erkenning dat de schuldenlast onhoudbaar wordt.

Analisten merken op dat Washington in wezen drie deuren heeft, waarvan geen enkele het onderliggende probleem oplost. De eerste optie is om de rente te laten stijgen, zodat de vrije markt de kosten bepaalt van het uitlenen aan een schuldenaar van \$40 biljoen; dit zou Amerikaanse consumenten verpletteren door hogere hypotheekrentes en de aandelenwaarderingen doen kelderen. De tweede optie is om de rente te dempen door over te stappen op kortlopende schuld, in feite een gok dat de Federal Reserve in de toekomst agressief de rente zal verlagen—een zeer riskante gok. De derde optie is dat Washington erin slaagt de langetermijnrente kunstmatig te beteugelen, maar daarbij de druk elders verschuift: naar een verzwakkende Amerikaanse dollar, een stijgende goudprijs en hogere inflatieverwachtingen. Het risico wordt niet weggenomen; het wordt alleen verplaatst.

De Oorlog-Schuld Nexus: Een Historisch Patroon

De uitzonderlijke Amerikaanse financiële puinhoop is niet slechts een kwestie van economie; het is een dringende kwestie van wereldvrede en veiligheid. Hoewel er verschillende oorzaken zijn voor de oplopende Amerikaanse schuld, is verreweg de belangrijkste drijvende kracht de meedogenloze oorlogszucht en het systemische militarisme van het land. Econoom Jeffrey Sachs en andere prominente commentatoren beweren al lang dat het Amerikaanse militair-industriële complex de belangrijkste motor is van deze fiscale verwoesting.

Dit jaar vierden de Verenigde Staten hun 250ste verjaardag sinds de oprichting als moderne staat. Toch is de VS gedurende het grootste deel van zijn geschiedenis—ongeveer 95 procent van die 250 jaar—in oorlog geweest, hetzij door regelrechte verovering, koloniale onderwerping of geheime subversie, volgens congresgegevens en vooraanstaande historici zoals antropoloog David Vine. Geen enkele andere moderne natie komt in de buurt van dit oorlogszuchtige gedrag, en bijgevolg komt geen enkele andere natie in de buurt van het niveau van financiële schuld van de VS.

Oorlog en schuld zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden als oorzaak en gevolg. Sinds de nasleep van 11 september zijn er biljoenen dollars uitgegeven aan "buitenlandse contingentieoperaties." Jarenlang werden deze kosten bewust buiten de officiële basisbegroting gehouden via noodsupplementaire kredieten, een fiscaal kunstje dat de werkelijke kosten van militarisme voor het publiek verborgen hield. Deze misleiding heeft de natie nu ingehaald en is samengevoegd met de basisbegroting, wat heeft geresulteerd in de verpletterende jaarlijkse rentelast van \$1 biljoen. De huidige conflicten in het Midden-Oosten en Oekraïne, samen met de oplopende spanningen met China, kunnen allemaal rechtstreeks worden herleid tot het agressieve buitenlandse beleid van Washington. De VS heeft de afgelopen jaren minstens zeven landen gebombardeerd en blijft andere landen bedreigen met eenzijdig optreden. Recente agressieve opstellingen, waaronder duidelijke dreigementen om overweldigende geweld te gebruiken tegen landen als Oman en Iran, tonen een terugkerend, flagrant gebrek aan respect voor het internationaal recht. De zogenaamde "oorlog tegen Iran" heeft alleen al in de afgelopen zes maanden nog eens \$100 miljard—en oplopend—aan de Amerikaanse staatsschuld toegevoegd.

Dit is geen verdediging; het is onderhoud van een rijk. Het militair-industriële complex functioneert als een zichzelf in stand houdende machine die externe conflicten nodig heeft om interne onttrekking te rechtvaardigen. Elk nieuw conflict is een kans voor defensieaannemers om lucratieve, niet-openbare contracten binnen te halen, terwijl de financiële last wordt gesocialiseerd op de rug van het Amerikaanse publiek en de wereldeconomie.

De Binnenlandse Tol: Sociale Verarming en het Nul-Somspel

De diepgaande implicaties van deze buitensporige schuld voor de Amerikaanse samenleving zijn somber. Zoals voormalig Amerikaans minister van Arbeid Robert Reich treffend heeft opgemerkt, betekent het betalen van deze enorme schuld dat er

steeds minder geld beschikbaar is voor scholen, gezondheidszorg, wegen, bruggen en essentiële sociale vangnetten. De grimmige conclusie is dat sociale ongelijkheid in de VS—die al op recordniveau ligt—nog destructiever zal worden. Dit traject wijst rechtstreeks op sociale verarming en uiteindelijke ineenstorting.

De VS is niet de uitzonderlijke, deugdzame natie die haar eigen propaganda beweert te zijn. Het is eerder een uitzonderlijk gewelddadig en crimineel rijk dat een monsterlijke schuld heeft opgebouwd als zelfbeschuldigend bewijs. De politieke economie van het Amerikaanse kapitalisme is een nul-somsysteem dat wordt gedreven door de ambities van een nauwe oligarchie. Het laat de publieke sector bewust verkommeren, creëert crises in infrastructuur en sociale voorzieningen, die vervolgens cynisch worden gebruikt als voorwendsel voor verdere privatisering en bezuinigingsmaatregelen.

Ondertussen blijven de superrijken profiteren van enorme belastingverlagingen en deregulering, onttrekken ze rijkdom aan de economie terwijl ze de inkomsten voor de schatkist vervangen door schulden waar ze zelf weer aan verdienen via rentebetalingen. Deze omgekeerde economie heeft de natie in een afgrond gestort, waar de arbeidersklasse de zwaarste last draagt van inflatie, stagnerende lonen en afbrokkelende overheidsdiensten, terwijl de architecten van dit systeem zich isoleren in omheinde gemeenschappen en offshore-rekeningen, volledig losgekoppeld van de gevolgen van hun beleid.

Geopolitieke Afrekening: De Bedreiging voor de Wereldvrede

De zorgwekkende realiteit voor de wereld is dat naarmate de Amerikaanse schuld in een versneld tempo stijgt, het voor de hand ligt dat conflicten en oorlogen steeds duidelijker zullen worden. We leven in een tijd waarin de Derde Wereldoorlog en een nucleaire catastrofe niet worden besproken als randcomplottheorieën, maar als dreigende mogelijkheden door serieuze analisten en geopolitieke waarnemers. Terwijl de westerse corporate media geneigd zijn de duidelijke oorzaken van deze spanningen te verdoezelen, tonen wereldwijde peilingen consequent aan dat een groeiend aantal mensen over de hele wereld de Verenigde Staten ziet als de grootste bedreiging voor de wereldvrede en -veiligheid.

Het huidige geopolitieke landschap is een directe weerspiegeling van Amerikaanse wanhoop. Terwijl het rijk snel uiteenvalt door decennia van misbruik, corruptie en imperiale overstrekking, intensiveert de Amerikaanse heersende klasse de oorlog en het militarisme in een wanhopige poging een nieuwe wereldorde te creëren. Ze

gokken erop dat deze gecreëerde chaos op de een of andere manier het Amerikaanse kapitalisme ten goede zal komen door de hegemonie van de dollar te herbevestigen en opkomende multipolaire alternatieven te vernietigen voordat ze volledig kunnen rijpen.

Dit is echter een wrede fantasie. Zoals George D. O'Neill Jr. schrijft in *The American Conservative*: "De huidige oorlogen hebben de tekortkomingen van ons bijna biljoen dollar kostende leger en zijn miljarden dollars kostende wapensystemen blootgelegd... na jarenlang te horen te hebben gekregen dat we het machtigste leger uit de geschiedenis hebben, beginnen Amerikanen te beseffen dat het een fantasie is." Het Amerikaanse leger heeft herhaaldelijk zijn politieke doelstellingen in Afghanistan, Irak, Syrië en daarbuiten niet kunnen bereiken. De wapensystemen zijn astronomisch duur, vaak ineffectief en volkomen ongeschikt om de harten en geesten te winnen van de bevolkingen die eraan worden onderworpen. De illusie van onoverwinnelijkheid verbreekt, en laat alleen de realiteit achter van een opgeblazen, inefficiënte oorlogsmachine die de welvaart van de natie uitput terwijl ze er niet in slaagt haar strategische belangen veilig te stellen.

De Wereldwijde Besmetting: De Crisis Exporteren

De schadelijke gevolgen van deze fiscale crisis blijven niet beperkt tot de Amerikaanse grenzen; ze worden overgedragen aan de rest van de wereld, vooral aan landen met grote hoeveelheden Amerikaanse schuld. De Amerikaanse fiscale verslechtering wordt steeds meer een belangrijk risico voor de wereldmarkten. Hogere rentes op staatsobligaties oefenen druk uit op wereldwijde aandelenmarkten en beperken de beleidsflexibiliteit van centrale banken wereldwijd, waardoor ze gedwongen worden te kiezen tussen het verdedigen van hun valuta en het ondersteunen van binnenlandse groei.

Wanneer de VS niest, krijgt de wereld een verkoudheid, maar in dit geval lijdt de VS aan een chronische, terminale ziekte. De druk wordt versterkt door stijgende overheidsuitgaven en afnemende inkomsten, waarbij de netto rente en uitkeringen bijna 100 procent van de geannualiseerde overheidsinkomsten bedragen. Dit benadrukt de groeiende fiscale last die de VS probeert te exporteren via de reservestatus van de dollar, waardoor in wezen een inflatiebelasting wordt opgelegd aan de rest van de wereld.

Bovendien benadrukt de groeiende afhankelijkheid van het ministerie van Financiën van kortlopende financiering en interventie om het lange einde van de rentecurve te ondersteunen de beperkingen waarmee het monetaire beleid wordt geconfronteerd. Zoals analisten opmerken, als de markt wordt belet zijn volledige bezorgdheid over

stijgende rentes op staatsobligaties te uiten via kunstmatige terugkopen, dan uit die bezorgdheid zich elders: in een verzwakkende Amerikaanse dollar, een stijgende goudprijs of hogere inflatieverwachtingen wereldwijd. Het risico wordt niet weggenomen; het wordt eenvoudigweg verschoven. Buitenlandse centrale banken nemen deze instabiliteit steeds meer waar. Landen diversifiëren actief hun reserves in goud en andere activa om zich te beschermen tegen de wapenisering van de dollar en de inherente kwetsbaarheid van Amerikaanse schuld. Goud heeft, in tegenstelling tot Amerikaanse staatsobligaties, geen tegenpartijrisico en kan niet worden bevroren door buitenlandse sancties, waardoor het een steeds aantrekkelijker toevluchtsoord wordt voor centrale banken die neutraliteit zoeken in een gefragmenteerd geopolitiek landschap.

Conclusie: Het Kruispunt van een Rijk

Het hoeft niet zo te zijn. Als de Verenigde Staten werkelijk de democratische behoeften van hun bevolking zouden dienen, in plaats van de oligarchie en het militair-industriële complex, zouden ze een andere koers kunnen varen. Ze zouden de belastingen op de superrijken verhogen, de roekeloze militaire uitgaven beteugelen en een einde maken aan hun eindeloze oorlogen. Als de VS werkelijk zou functioneren als een wetgevende, normale natie, zou deze fiscale crisis kunnen worden afgewend en zouden ze vreedzaam kunnen samenwerken met de rest van de wereld, met de nadruk op binnenlands herstel in plaats van imperiale overheersing.

Maar het Amerikaanse kapitalisme, in zijn huidige laat-imperiale vorm, werkt niet zo. Het is een nul-somsysteem dat wordt gedreven door ambities van wereldheerschappij die onvermijdelijk oorlog, imperialistische agressie en onoverkomelijke schulden voortbrengen. De Amerikaanse schuldencrisis is een erfenis van eindeloze oorlog en is ook een voorbode van toekomstige oorlogen.

De mijlpaal van \$40 biljoen is niet zomaar een getal op een spreadsheet; het is de kwantificeerbare maatstaf van imperiaal verval. Tenzij het Amerikaanse systeem op de een of andere manier systematisch wordt getransformeerd door diepgaande structurele verandering, revolutie of totale ineenstorting, zal het de wereld met zich mee blijven slepen. De keuze is niet langer tussen welvaart en bezuinigingen; het is tussen een vreedzame, multipolaire toekomst en de catastrofale ineenstorting van een losgeslagen rijk. De wereld moet zich voorbereiden op het laatste, terwijl ze onvermoeibaar pleit voor het eerste.

Bronnen:

Strategic Culture Foundation (gecensureerd in de EU): <https://strategic-culture.su/news/2026/08/21/40tn-debt-us-unhinged-empire-threat-to-world-peace/>

US Debt Clock: Live U.S. National Debt: <https://www.us-debt-clock.com/>

U.S. Department of the Treasury: <https://home.treasury.gov/>

Seeking Alpha: <https://seekingalpha.com/article/4939416-treasury-buybacks-america-has-three-doors-and-none-solve-the-problem>

The Economic Times: <https://economictimes.indiatimes.com/markets/us-stocks/wall-street-guide/us-fiscal-strain-deepens-as-40-trillion-debt-milestone-raises-treasury-yield-risks-jefferies/articleshow/133434266.cms>